

ΣΕ ΑΥΤΗ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ, ΤΟΥΣ ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΟΥΣ ΟΠΛΙΖΟΥΝ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΘΕΣΜΟΙ

Νεκρή βρέθηκε η 11χρονη Βασιλική σε έρημη περιοχή χωριού της Ηλείας, μετά από μέρες που αγνοούταν. Ο δολοφόνος; Όχι κάποια άγνωστη σκοτεινή φιγούρα που ξεπρόβαλε σε κάποιο στενό, όπως κάποιοι έχουν στο μυαλό τους το προφίλ του βιαστή, αλλά ο 37χρονος θείος της. Δολοφονήθηκε με κατσαβίδι στη προσπάθεια της να αντισταθεί στο βιασμό της και απειλώντας τον πως θα το πει στους γονείς της, αν δεν την αφήσει ήσυχη. Συγγενείς και κάτοικοι της περιοχής προσπάθησαν να επιτεθούν στον δολοφόνο κατά τη διάρκεια της μεταφοράς του στον ανακριτή και τις επόμενες μέρες κήκε το σπίτι όπου διέμενε.

Η τοπική και όχι μόνο κοινωνία δήλωσε για άλλη μια φορά σοκαρισμένη με το γεγονός ενώ τα κανάλια έσπευσαν να καλύψουν την είδηση, σκιαγραφώντας το προφίλ του δράστη. Τηλεοπτικές εκπομπές και ιστοσελίδες σκαλίζουν τη ζωή της Βασιλικής και δείχνουν συνεχώς τους γονείς της, προσπαθώντας μέσω της συναισθηματικής φόρτισης για άλλη μια φορά να αποπροσανατολίσουν το κοινό από τα αίτια της δολοφονίας του κοριτσιού. Ψάχνουν αν ο δράστης είχε ζητήματα ψυχικής υγείας και βγαίνει στην επιφάνεια ότι είχε καταδικαστεί για το βιασμό μιας 14χρονης κοπέλας το 2017 αλλά αποφασίστηκε η αναστολή της ποινής του, αφού δε συνέτρεχε λόγος υποψίας για τέλεση νέου αδικήματος. Το βάρος πέφτει στους τρεις δικαστές που αποφάσισαν την αναστολή της ποινής, ρίχνοντας για άλλη μια φορά την ευθύνη σε μια δήθεν εσφαλμένη διαχείριση των συγκεκριμένων δικαστών και όχι εν γένει του δικαστικού συστήματος που ξεπλένει βιαστές και γυναικοκτόνους.

Το κράτος είναι δομημένο να αναπαράγει και να διασφαλίζει την πατριαρχία. Από τα περιστατικά καταγγελιών έμφυλης βίας στους μπάτσους και της αγνόησης τους, μέχρι το ξέπλυμα και την αθώωση παιδοβιαστών και γυναικοκτόνων. Δεν είναι δύσκολο μέσα στο δικαστικό σύστημα να βρεθεί με μεγαλύτερη ποινή κάποιος που κατηγορείται για ρευματοκλοπή απ' ότι ένας παιδοβιαστής.

Ο δολοφόνος και σε αυτή την περίπτωση ακολούθησε τις εντολές της ελληνικής αστυνομίας, δολοφόνησε και ομολόγησε ψύχραιμος την πράξη του (ας θυμηθούμε τις δηλώσεις του μπατσοσυνδικαλιστή της ΕΛΑΣ Μπαλάσκα, με τη προτροπή του προς τους επίδοξους γυναικοκτόνους, για χαμηλότερες ποινές). Μια ψυχραιμία που δεν εξηγείται από κάποια ψυχική διαταραχή, όπως λένε και ξαναλένε. Μια ψυχραιμία που προκύπτει από το προνόμιο που του έχει δώσει η κοινωνία πως γυναίκες και παιδιά είναι κτήμα του, έτοιμα να εκπληρώσουν οποιαδήποτε επιθυμία του και να έχει τον απόλυτο λόγο μέχρι και για τις ζωές τους. Από έναν κοινωνικό περίγυρο που και στη συγκεκριμένη περίπτωση γνώριζε τι είχε κάνει στο παρελθόν και παρ' όλα αυτά τον αποδέχτηκε. Μια κοινωνία δηλητηριασμένη από κράτος και αφεντικά να μισεί έναν μετανάστη που δε γνωρίζει και να αγκαλιάζει το λευκό “παλικάρι της Ελλάδας” δίνοντας συγχωροχάρτι για τις πράξεις του. Ρίχνει την ευθύνη στη γυναίκα γιατί “προκάλεσε” ή γιατί δεν αντιστάθηκε και δύσκολα θα πιστέψει ένα παιδί, αν μιλήσει για τη κακοποίηση του. Ακόμη πιο δύσκολο είναι να μιλήσει και να πιστέψουν μια μετανάστρια εργάτρια ή μια ρομά. Εξ' άλλου είναι πιο εύκολο για τη συνείδηση του καθενός να πιστέψει τον ισχυρό και να κατηγορήσει την εκμεταλλεζόμενη πλευρά. Έτσι μπορεί να κοιμάται ήσυχος/-η τα βράδια και δε χρειάζεται να αγωνιστεί για τίποτα.

Τα κροκοδείλια δάκρυα του κράτους για κάθε γυναίκα δολοφονημένη από την πατριαρχία δε πρέπει να μας συγκινούν. Αντίθετα πρέπει να μας θυμίζουν το θεσμικό πλαίσιο για τις γυναίκες που έχουν δεχθεί έμφυλη βία, με πρόσφατο παράδειγμα την Κυριακή και τη δολοφονία της έξω από το Α.Τ

Αγίων Αναργύρων από τον σύντροφο της, μετά την άρνηση των μπάτσων να την πάνε σπίτι, με τη δικαιολογία ότι “τα περιπολικά δεν είναι ταξί”. Πρέπει να μας θυμίζουν τον εξαναγκασμό γυναικών και παιδιών κατά την περίοδο των απαγορεύσεων να μένουν στο σπίτι με κακοποιητές συντρόφους. Καμπάνιες όπως αυτές που κάνει γύρω από την εδραίωση του όρου “γυναικοκτονία” αποσκοπούν στην αφομοίωση όποιων κινημάτων πάνε να ανθίσουν και στο ξεφούσκωμα όποιας αντίδρασης υπάρξει.

Η κυρίαρχη ρητορεία για τους γυναικοκτόνους είναι ότι είναι άγνωστοι τύποι, “διαταραγμένοι”, που κρύβονται σε κάποιο στενοσόκακο. Η πραγματικότητα όμως είναι αρκετά διαφορετική. Τις περισσότερες φορές οι γυναικοκτόνοι γνωρίζουν τις γυναίκες και ακόμη περισσότερες είναι σύντροφοι τους, πατεράδες τους ή μέρος του στενού κοινωνικού κύκλου τους. Γιατί είναι η αγία ελληνική ετεροκανονική οικογένεια εκείνη που θρέφει την έμφυλη βία, που θέλει γυναίκες και παιδιά να βρίσκονται κάτω από τον έλεγχο και τη “προστασία” ενός άντρα. Χαρακτηριστικά ακόμη πιο πρόσφατα παραδείγματα που επαληθεύουν και με το παραπάνω τον ισχυρισμό αυτό είναι τόσο η γυναικοκτονία στην Αλεξανδρούπολη 73χρονης από τον σύζυγό της στις 21/06, καθώς και η επίθεση που δέχτηκε γυναίκα στα Φιλιατρά με σιδηρολοστό από τον σύντρόφό της στις 23/06. Πολλές φορές μάλιστα υπάρχει ακόμη και η λογική, σε περιπτώσεις έμφυλης βίας, να ξεκαθαρίζουν μεταξύ τους οι άντρες, καθώς οι γυναίκες είναι κάτι σαν περιουσία τους, οπότε νιώθουν προδομένη την τιμή τους και πρέπει να τη καθαρίσουν. Οι γυναίκες και σε αυτή την περίπτωση δεν έχουν την αυτοδιάθεση των σωμάτων και των ζωών τους, αλλά θεωρούνται ως τρόπαια. Φυσικά και η αντιμετώπιση από τα μίντια δεν είναι ίδια για όλους τους κακοποιητές. Αν για παράδειγμα είναι πρόσωπα όπως ο Λιγνάδης και ο ποινικολόγος Λύτρας, τότε δικαστικό σύστημα και ΜΜΕ θα σπεύσουν άμεσα να τους ξεπλύνουν. Ο τελευταίος μάλιστα λόγω της ταξικής του θέσης αφέθηκε άμεσα ελεύθερος παρά τις καταγγελίες της συζύγου του για ξυλοδαρμό. Ο μόνος λόγος που πιθανώς τον οδήγησε τελικά σε σύλληψη είναι πως και η γυναίκα του είναι κομμάτι των δικηγορικών κύκλων. Αν από την άλλη δεν είχε καλή εικόνα για το τι προβλέπει ο νόμος ή αρκετά χρήματα για έναν καλό δικηγόρο τα πράγματα θα είχαν εξελιχθεί πολύ διαφορετικά.

Στο διακύβευμα εμείς δεν περιμένουμε τίποτε από το δικαστικό σύστημα ούτε διεκδικούμε κάποια βελτίωση του, προσαρμοσμένο στις δικές μας ανάγκες. Μία ή άλλη είναι έτσι δομημένο ώστε να προστατεύει τους εξουσιαστές μας και να συντηρεί κάθε κυρίαρχο σύστημα, όπως είναι και η πατριαρχία. Η ουσία είναι η ίδια η κοινωνία να πάψει να ανέχεται την κυριαρχία αυτή, να αναθεωρήσει τη θέση της γυναίκας μέσα σε αυτή, να κόψει τα “δεν ήξερα και δε το περίμενα” και να αποκτήσει εκείνα τα αντανεκλαστικά να εμποδίζει τέτοια γεγονότα πριν καν συμβούν. Τη στιγμή που πολλοί και πολλές κάθονται ήσυχοι δικαιολογώντας τέτοιες πράξεις – γιατί που να μπλέκουν τώρα – κάπου λίγο παραδίπλα μια γυναίκα ή ένα παιδί μπορεί να υποφέρει ή και να χάνουν τη ζωή τους, πληρώνοντας τη σιωπή των άλλων.

Αναρχική ομάδα A Batalha